

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 473/2017-26

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 6. októbra 2017 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészárosa v konaní o sťažnosti [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátom JUDr. Petrom Vevurkom, Mieru 312/13, Námestovo, ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Námestovo v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 49/2015, za účasti Okresného súdu Námestovo, takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jej právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Námestovo v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 49/2015 porušené boli.

2. Okresnému súdu Námestovo p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 49/2015 konal bez zbytočných prietáhov.

3. [REDACTED] priznáva finančné zadost'učinenie v sume 300 € (slovom tristo eur), ktoré jej je Okresný súd Námestovo p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Námestovo je p o v i n n ý uhradiť [REDACTED] trovy konania v sume 347,81 € (slovom tristoštyridsaťsedem eur a osemdesiatjeden centov) na účet jej právneho zástupcu JUDr. Petra Vevurku, Mieru 312/13, Námestovo, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. marca 2017 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. Petrom Vevurkom, Mieru 312/13, Námestovo, ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Námestovo (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 49/2015 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Zo sťažnosti, z jej príloh a vyžiadaného spisu okresného súdu sp. zn. 10 C 49/2015 vyplýva, že sťažovateľka 4. februára 2015 podala okresnému súdu žalobu o zaplatenie sumy 800 € z titulu náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej neoprávneným zásahom do jej osobnostných práv žalovanou [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „žalovaná“).

Sťažovateľka v sťažnosti doručenej ústavnému súdu namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru

postupom okresného súdu v napadnutom konaní, pričom svoju sťažnosť odôvodňuje najmä takto:

„Dňa 04. 02. 2015 bol doručený na okresný súd Námestovo žalobný návrh, na základe ktorého som sa ja sťažovateľka domáhala zaplataenia nemajetkovej ujmy v sume 800,- eur. Predmetné konanie je vedené na Okresnom súde v Námestove, pod spisovou značkou 10 C/49/2015.

Dňa 11. 03. 2015 Okresný súd Námestovo doručil právnenmu zástupcovi sťažovateľky vyjadrenie žalovanej.

Nakoľko právny zástupca sťažovateľky, mal za to, že súd nesprávne právne poučil účastníkov konania, dňa 22. 06. 2015 oznámil súdu, aby poučil účastníkov konania v zmysle ustanovenia § 118 O. s. p., z dôvodu, aby nedochádzalo k procesným pochybeniam v rámci súdneho konania.

... Dňa 12. 01. 2016 právny zástupca sťažovateľky poslal na súd žiadosť o vytýčenie pojednávania.

Dňa 12. 10. 2016 právny zástupca sťažovateľky opätovne poslal žiadosť o vytýčenie pojednávania.

... Dňa 23. 01. 2017 právny zástupca sťažovateľky podal predsedovi Okresného súdu Námestovo sťažnosť v zmysle § 61 zákona č. 757/2004 Z. z. z dôvodu, že od podania žalobného návrhu zo dňa 04. 02. 2015 do dnešného dňa nebolo vo veci vytýčené pojednávanie

Predseda okresného súdu Námestovo na sťažnosť zo dňa 23. 01. 2017 v zákonnej 30 dňovej lehote neodpovedal, nepožiadaval o jej predĺženie a Okresný súd Námestovo ani nevytýčil pojednávanie.“

Na základe argumentácie uvedenej v sťažnosti sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľky [REDAKOVANÉ], upravené čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Námestovo v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C/49/2015 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Námestovo prikazuje, aby vo veci konal bez zbytočných prietáhov.

3. Sťažovateľke [REDAKOVANÉ]... priznáva finančné zadostučinenie 500,- € (slovom päťsto eur), ktoré je Okresný súd Námestovo povinný zaplatiť [REDAKOVANÉ] do 15 dní od právoplatnosti nálezu.

4. Sťažovateľke [REDAKOVANÉ], priznáva trovy právneho zastúpenia vo výške 347,81 €...“

Uznesením sp. zn. II. ÚS 473/2017 z 25. júla 2017 ústavný súd prijal sťažnosť sťažovateľky na ďalšie konanie podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Ústavný súd ešte pred predbežným prerokovaním sťažnosti vyzval okresný súd, aby sa vyjadril k sťažnosti sťažovateľky. Na výzvu ústavného súdu reagovala predsedníčka okresného súdu prípisom sp. zn. Spr 222/17 zo 7. apríla 2017, v ktorom uviedla:

„Po preštudovaní spisu som zistila, že dňa 4. 2. 2015 bol Okresnému súdu Námestovo doručený návrh/žaloba [REDAKOVANÉ]... o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 800 eur. Dňa 26. 2. 2015 bolo právnenému zástupcovi žalobkyne doručované potvrdenie o prijatí návrhu spolu s poučením o procesných právach a povinnostiach a zároveň bol žalovanej zasielaný návrh na vyjadrenie spolu s poučením o procesných právach a povinnostiach. Vyjadrenie žalovanej doručené súdu dňa 4. 3. 2015 bolo následne zaslané právnenému zástupcovi žalobkyne na vyjadrenie. Uznesením zo dňa 14. 3. 2016 súd poučil účastníkov aj v súlade s ust. § 118a OSP. Výzvou zo dňa 30. 11. 2016 súd vyzval žalobkyňu na zaplatenie súdneho poplatku za podaný návrh/žalobu, ktorý súdny poplatok bol zaplatený 7. 12. 2016. V súlade s Dodatkom č. 3 k Rozvrhu práce Okresného súdu Námestovo na rok 2017 bola vec dňa 3. 4. 2017 prevedená na prejednanie a rozhodnutie do senátu 11C JUDr. Zuzany Krivdovej (prijaté v súvislosti s preložením zákonného sudcu JUDr. Milana Antala).

Zo sťažnostného spisu SprS 2/2017 som zistila, že sťažovateľka dňa 23. 1. 2017 v zastúpení JUDr. Petrom Vevurkom podala sťažnosť na prieťahy v predmetnom súdnom konaní, ktorú som vyhodnotila ako opodstatnenú a nariadila som v konaní dohľad v pravidelných trojmesačných lehotách, ktorého účelom je zabezpečiť plynulosť konania. O výsledku vybavenia sťažnosti bol právny zástupca sťažovateľky upovedomený listom zo dňa 27. 2. 2017, ktorý mu bol doručený 1. 3. 2017.

K sťažnosti sťažovateľky uvádzam, že z prehľadu procesných úkonov je zrejmé, že súd od marca 2015 do decembra 2016 nevykonal žiaden úkon smerujúci k ukončeniu veci. Vzhľadom na skutočnosť, že zákonný sudca vo veci je od 1. 4. 2017 preložený na iný okresný súd, nebolo možné v predmetnom konaní po zaplatení súdneho poplatku nariadiť pojednávanie v mesiacoch január - marec 2017, nakoľko termíny pojednávania v uvedených mesiacoch mal zákonný sudca plne obsadené. Po preložení sudcu bola vec dňa 3. 4. 2017 v zmysle Dodatku č. 3 k Rozvrhu práce Okresného súdu Námestovo na rok 2017 pridelená na konanie inému zákonnému sudcovi tunajšieho súdu, ktorý po vrátení spisu z Ústavného súdu SR bude pokračovať v konaní.“

Overujúc skutočnosti uvedené v označenom prípise predsedníčky okresného súdu ústavný súd z vyžiadaného spisu okresného súdu sp. zn. 10 C 49/2015 zistil takýto priebeh napadnutého konania:

1. Dňa 4. februára 2015 sťažovateľka podala okresnému súdu žalobu o zaplatenie sumy 800 € z titulu náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej neoprávneným zásahom do osobnostných práv sťažovateľky zo strany žalovanej. Vec bol pridelená na prejednanie a rozhodnutie zákonnému sudcovi JUDr. Milanovi Antalovi.

2. Dňa 20. februára 2015 okresný súd uznesením poučil žalovanú o jej procesných právach a povinnostiach a uložil jej, aby sa k žalobe sťažovateľky vyjadrila. Toho istého dňa okresný súd prípisom poučil o procesných právach a povinnostiach aj sťažovateľku ako žalobkyňu.

3. Dňa 4. marca 2015 sa žalovaná písomne vyjadrila k žalobe sťažovateľky. Toho istého dňa okresný súd zaslal vyjadrenie žalovanej sťažovateľke na vyjadrenie.

4. Dňa 22. júna 2015 právny zástupca žalobkyne požiadal okresný súd, aby poučil účastníkov konania aj podľa v tom čase platného a účinného § 118a Občianskeho súdneho poriadku, „*aby nedochádzalo k procesným pochybeniam v rámci súdneho konania*“.

5. Dňa 18. januára 2016 sťažovateľka prostredníctvom právneho zástupcu požiadala okresný súd o nariadenie termínu pojednávania.

6. Dňa 14. marca 2016 okresný súd uznesením poučil účastníkov konania aj o ich procesných právach a povinnostiach podľa § 118a Občianskeho súdneho poriadku.

7. Dňa 12. októbra 2016 sťažovateľka prostredníctvom právneho zástupcu opätovne požiadala okresný súd o nariadenie termínu pojednávania.

8. Dňa 30. novembra 2016 súd vyzval sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku z návrhu na začatie konania, ktorý sťažovateľka zaplatila 7. decembra 2016.

9. Dňa 3. apríla 2017 bola vec vedená okresným súdom pod sp. zn. 10 C 49/2015 pridelená na prejedanie a rozhodnutie zákonnej sudkyňi JUDr. Zuzane Krivdovej.

Predsedníčka okresného súdu v prípise sp. zn. Spr 534/17 z 21. augusta 2017 a právny zástupca sťažovateľky v podaní z 18. septembra 2017 ústavnému súdu oznámili, že netrvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie. Ústavný súd preto v súlade s § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil od ústneho pojednávania, pretože dospel k záveru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľka sa v posudzovanej veci domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, pričom v obsahu týchto práv neexistuje zásadná odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98), čo umožňuje preskúmať ich namietané porušenie spoločne.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu“ (IV. ÚS 221/04).

K základným povinnostiam súdu a sudcu patrí preto aj povinnosť zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník, resp. strana konania obrátila na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu do 30. júna 2016 vyplývala z ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (najmä z § 6, § 100 ods. 1, § 117 ods. 1 a § 119 ods. 1) a s účinnosťou od 1. júla 2016 vyplýva zo zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), najmä z jeho čl. 17 a § 157 ods. 1. Podľa čl. 17 CSP súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným priet'ahom, koná hospodárne a bez zbytočného

a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb a podľa § 157 ods. 1 CSP súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru), ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, IV. ÚS 99/07) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitost' veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj sťažnosť sťažovateľky.

1. Pokiaľ ide o kritérium, ktorým je právna a faktická zložitost' veci, ústavný súd konštatuje, že konanie o uplatnenej náhrade nemajetkovej ujmy spôsobenej neoprávneným zásahom do osobnostných práv tvorí štandardnú súčasť rozhodovacej činnosti všeobecných súdov, ktorú v zásade nemožno považovať za právne alebo skutkovo zložitú. Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že ani z vyjadrenia predsedníčky okresného súdu doručeného ústavnému súdu v preskúmvanej veci nevyplýva, že by odôvodňovala zdĺhavý postup súdu v posudzovanej veci jej právnou alebo faktickou zložitost'ou. Zložitost' veci preto ústavný súd nepovažuje za skutočnosť, ktorá by podstatnou mierou prispela k doterajšej dĺžke napadnutého konania.

2. Správanie sťažovateľa ako účastníka konania (resp. strany sporu) je druhým kritériom, ktoré ústavný súd uplatňuje pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru). Ústavný súd po preskúmaní vyžiadaného spisu okresného súdu konštatuje, že z jeho obsahu nevyplývajú také skutočnosti, ktoré by

nasvedčovali tomu, že správanie sťažovateľky negatívne ovplyvnilo doterajšiu dĺžku napadnutého konania.

3. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd hodnotí, či v napadnutom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, je postup okresného súdu v napadnutom konaní. Ústavný súd pritom vychádza zo svojej konštantnej judikatúry, v zmysle ktorej zbytočné priet'ahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

Z doterajšieho priebehu napadnutého konania popísaného v časti I tohto nálezu vyplýva, že je poznačené dlhodobou neodôvodnenou nečinnosťou okresného súdu, ktorý okrem procesných úkonov prípravného charakteru v počiatočnej fáze konania (poučenie strán sporu o ich procesných právach a povinnostiach, zaslanie žaloby na vyjadrenie žalovanej, výzva na zaplatenie súdneho poplatku) nevykonal žiadny relevantný úkon priamo smerujúci k rozhodnutiu vo veci samej. Ústavný súd v tejto súvislosti zvlášť poukazuje na skutočnosť, že okresný súd vyzval sťažovateľku ako žalobkyňu na zaplatenie súdneho poplatku z návrhu na začatie konania až po takmer dvoch rokoch od začatia konania a vo veci dosiaľ (po viac ako dva a pol roku od začatia konania) stále nevykonal ani prvé pojednávanie.

Na základe uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 49/2015 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jej práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Keďže napadnuté konanie okresného súdu nebolo v čase rozhodovania ústavného súdu o sťažnosti meritórne skončené, ústavný súd v súlade s čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde prikázal okresnému súdu konať vo veci sťažovateľky bez zbytočných prietáhov (bod 2 výroku tohto nálezu).

III.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Z § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde vyplýva, že ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (m. m. napr. IV. ÚS 210/04).

Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Sťažovateľka sa v posudzovanej veci domáha primeraného finančného zadosťučinenia v sume 500 € a svoj návrh na jeho priznanie odôvodňuje najmä takto:

„... uplatnenú sumu primeraného finančného zadosťučinenia odôvodňujem tým, že právna neistota, v ktorej sa dlhodobo nachádzam mi spôsobila nielen materiálnu, ale najmä nemateriálnu ujmu, a to nielen mojej osobe ale aj mojej rodine. Moja ujma spočíva hlavne v tom, že žalobný návrh sa týkal nemajetkovej ujmy, ktorá mi bola spôsobená žalovanou, o čom už rozhodol aj Okresný úrad Námestovo, odbor všeobecnej vnútornej správy č. k. OU-NO-OVVS-2014/09859-172-P-Ká zo dňa 11.11.2014, tak že žalovanú uznal vinou za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, pričom ja som žalobným návrhom uplatňovala nemajetkovú ujmu nakoľko žalovaná zasiahla do mojej osobnej cti, dobrej povesti a mena ako i mena mojej rodiny, keď moju rodinu nazvala, že sme príživníkmi. Žalobným návrhom, v ktorom sa domáham zaplatať nemajetkovej ujmy v sume 800,- eur, a ktorú sumu nemajetkovej ujmy považujem za symbolickú, považujem ako zadosťučinenie sa úmyselné a protiprávne konanie žalovanej.“

Zohľadňujúc konkrétne okolnosti preskúmvanej veci, najmä doterajšiu dĺžku napadnutého konania a dlhodobú neodôvodnenú nečinnosť okresného súdu v ňom, ako aj význam predmetu napadnutého konania pre sťažovateľku, ktorá si v ňom uplatňuje nárok na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej neoprávneným zásahom do jej osobnostných práv v sume 800 €, ústavný súd dospel k záveru, že v posudzovanom prípade zodpovedá požiadavkám spravodlivosti a primeranosti priznanie finančného zadosťučinenia sťažovateľke v sume 300 € (bod 3 výroku tohto nálezu).

Sťažovateľka si v posudzovanej veci uplatnila nárok na náhradu trov konania spojených s jej právnym zastúpením v celkovej sume 347,81 €, a to za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie sťažnosti ústavnému súdu). Uplatnená náhrada trov pozostáva z odmeny za každý úkon právnej služby vo výške 147,33 €, režijného paušálu za každý úkon vo výške 8,84 € a DPH v sume 62,47 €.

Ústavný súd v zmysle § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v súvislosti s jej právnym zastupovaním v konaní pred ústavným súdom, a priznal jej úhradu trov konania v sume vyčíslenej jej právnym zástupcom v súlade s príslušnými ustanoveniami vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (bod 4 výroku tohto nálezu).

Priznanú úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 CSP).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. októbra 2017